

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (шести състав)

29 юли 2019 година*

„Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Регламент (ЕС) № 1215/2012 — Специална компетентност — Член 7, точка 2 — Деликтна или квазиделиктна отговорност — Място, където е настъпило вредоносното събитие — Място на настъпване на вредата — Иск за поправяне на вредите, причинени от картел, който е обявен за противоречаш на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за Европейското икономическо пространство“

По дело C-451/18

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Győri Ítéltábla (Апелативен съд на Дьор, Унгария) с акт от 19 юни 2018 г., постъпил в Съда на 10 юли 2018 г., в рамките на производство по дело

Tibor-Trans Fuvarozó és Kereskedelmi Kft.

срещу

DAF Trucks NV,

СЪДЪТ (шести състав),

състоящ се от: С. Toader (докладчик), председател на състава, А. Rosas и М. Safjan, съдии,

генерален адвокат: М. Szpunar,

секретар: А. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

- за DAF Trucks NV, от М. Boronkay, ügyvéd, както и от В. Winters и J. K. de Pree, advocaten,
- за унгарското правителство, от М. Z. Fehér и Z. Wagner, в качеството на представители,
- за Европейската комисия, от М. Heller, К. Talabér-Ritz и G. Meessen, в качеството на представители,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

* Език на производството: унгарски.

ПОСТАНОВИ НАСТОЯЩОТО

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 7, точка 2 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 351, 2012 г., стр. 1).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между Tibor-Trans Fuvarozó és Kereskedelmi Kft. (наричано по-нататък „Tibor-Trans“), дружество по унгарското право, и DAF Trucks NV, дружество по нидерландското право, във връзка с иск за поправка на вредите, за които се твърди, че са причинени от нарушение на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за Европейското икономическо пространство (ОВ L 1, 1994 г., стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 53, стр. 4; наричано по-нататък „Споразумението за ЕИП“).

Правна уредба

- 3 Съображения 15, 16 и 34 от Регламент № 1215/2012 гласят:
 - „(15) Правилата за компетентността следва да са във висока степен предвидими и основани на принципа, че компетентността по правило се основава на местоживеенето на ответника. Винаги следва да е налице компетентност на това основание, освен в няколко ясно определени случаи, когато предметът на спора или автономията на страните обосновава различен свързващ фактор. Местоживеенето на правния субект трябва да се определя автономно, така че общите правила да се направят по-прозрачни и да се избегнат спорове за компетентност.
 - (16) Наред с местоживеенето на ответника следва да съществуват алтернативни основания за компетентност, които са основани на тясна връзка между съда и процесуалното действие или с оглед да се улесни доброто правораздаване. С наличието на тясна връзка следва да се гарантира правна сигурност и да се избягва възможността срещу ответника да бъде подаден иск в съд на държава членка, която той не би могъл разумно да предвиди. Това е важно, особено при спорове относно извъндоговорни задължения, произтичащи от нарушения на правото на личен живот и на правата, свързани с личността, включително клеветата.
- [...]
- (34) Следва да се гарантира приемственост между [Конвенцията от 27 септември 1968 г. относно компетентността и изпълнението на съдебните решения по граждански и търговски дела (ОВ L 299, 1972 г., стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 10, стр. 3)], Регламент (ЕО) № 44/2001 [на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 12, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74)] и настоящия регламент и за тази цел следва да се установят преходни разпоредби. Същата нужда от приемственост се прилага и по отношение на тълкуването от Съда на Европейския съюз на Брюкселската конвенция от 1968 г. и на регламентите, които я заменят“.

- 4 В рамките на глава I („Приложно поле и определения“) от Регламент № 1215/2012, член 1, параграф 1 предвижда:

„Настоящият регламент се прилага по граждански и търговски дела, независимо от естеството на съда или правораздавателния орган. [...]“.

- 5 Глава II от този регламент, озаглавена „Компетентност“, съдържа по-конкретно раздел 1 („Общи разпоредби“) и раздел 2 („Специална компетентност“). Член 4, параграф 1 от посочения регламент, включен в раздел 1, гласи:

„При условията на настоящия регламент, искиве срещу лица, които имат местоживеене в държава членка, независимо от тяхното гражданство, се предявяват пред съдилищата на тази държава членка“.

- 6 Глава II, раздел 2 от Регламент № 1215/2012 съдържа член 7, който предвижда следното:

„Срещу лице, ко[е]то има местоживеене в държава членка, могат да бъдат предявявани искиве в друга държава членка:

[...]

- 2) по дела относно непозволено увреждане, деликт или квазиделикт — в съдилищата на мястото, където е настъпило или може да настъпи вредоносното събитие;

[...]“.

Спорът в главното производство и преюдициалният въпрос

- 7 На 19 юли 2016 г. Европейската комисия приема решение С(2016) 4673 окончателен относно производство по член 101 [ДФЕС] и член 53 от Споразумението за ЕИП (преписка АТ.39824 — камиони), резюме на което е публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* от 6 април 2017 г. (ОВ С 108, 2017 г., стр. 6, наричано по-нататък „релевантното решение“).
- 8 С това решение Комисията установява съществуването на картел между петнадесет международни производители на камиони, сред които и DAF Trucks, по отношение на две категории стоки, а именно камиони с тегло между 6 и 16 тона и такива с тегло над 16 тона, както несъчленени, така и влекачи.
- 9 Съгласно въпросното решение картелът е осъществявал едно-единствено продължено нарушение на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП, извършено между 17 януари 1997 г. и 20 септември 2010 г. (при три от участващите предприятия) и между 17 януари 1997 г. и 18 януари 2011 г. (при дванадесет други участващи предприятия, сред които и DAF Trucks). Нарушението се е състояло в сключването на тайни споразумения относно определянето на цени и увеличение на brutните цени за камиони в Европейското икономическо пространство (ЕИП), както и относно времевия график и прехвърлянето на разходите за въвеждане на изискваните съгласно стандартите EURO 3—6 технологии относно емисиите на вредни газове за тези камиони.
- 10 От релевантното решение е видно, че до 2004 г. обсъжданията на цените, на увеличаванията на цените и на въвеждането на нови стандарти за емисии са се извършвали пряко в седалищата на адресатите на това решение и че поне от август 2002 г. са се провеждали дискусии чрез дъщерни дружества в Германия, които са докладвали в различна степен на своите дружества майки.

- 11 Комисията приема, че нарушението на член 101 ДФЕС е обхващало цялото ЕИП и е продължило от 17 януари 1997 г. до 18 януари 2011 г. Затова тя налага глоби на всички участващи субекти, сред които и DAF Trucks, с изключение на едно предприятие, на което е предоставен имунитет.
- 12 Видно от материалите по делото, с които разполага Съдът, Tibor-Trans е дружество за национални и международни товарни превози, което постепенно инвестира, от 2000 г. до 2008 г., в придобиването на нови камиони. Като краен потребител Tibor-Trans не може да закупува камионите пряко от производителите и е принудено да прибегва до услугите на установените в Унгария дистрибутори. Tibor-Trans се финансира от лизингови дружества, които също са установени в Унгария, посредством договори за лизинг без опция, като финансиращото дружество добавя към уговорената от Tibor-Trans цена собствен марж на печалбата и разходите по лизинга. Правото на собственост върху камионите преминава върху Tibor-Trans при прекратяването на договора за лизинг, след като това дружество е изпълнило задълженията си по този договор.
- 13 В главното производство не се спори, че Tibor-Trans никога не е закупувало камиони пряко от DAF Trucks.
- 14 От акта за преюдициално запитване следва, че други дружества по унгарското право също са придобили камиони през посочения в релевантното решение период. На 4 април 2007 г. тези дружества се вливат в Tibor-Trans, което става техен правопреемник във връзка с правата и задълженията им.
- 15 На 20 юли 2017 г. Tibor-Trans предявява пред Győri Törvényszék (Общ съд на Дьор, Унгария) иск за обезщетение срещу DAF Trucks въз основа на извъндоговорна отговорност, като твърдяната вреда произтича от обстоятелството, че то е придобило камионите по цени, изкривени заради тайните споразумения, в които DAF Trucks е участвало.
- 16 Като основание за международната компетентност на унгарските съдилища да разгледат делото в главното производство Tibor-Trans посочва член 7, точка 2 от Регламент № 1215/2012 съгласно тълкуването му в практиката на Съда — и по-специално в решение от 21 май 2015 г., CDC Hydrogen Peroxide (C-352/13, EU:C:2015:335) — според която, когато срещу установени в различни държави членки ответници е предявен иск за изплащане на обезщетение за вреди на основание установено от Комисията едно-единствено продължено нарушение на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП, извършено в няколко държави членки при различно по място и време участие на ответниците, всяко предполагаемо пострадало лице може да предяви иска си пред съда по мястото на собственото си седалище.
- 17 DAF Trucks отрича международната компетентност на унгарските съдилища и счита, че особеностите на делото в главното производство в случая водят до ирелевантност на решение от 21 май 2015 г., CDC Hydrogen Peroxide (C-352/13, EU:C:2015:335). В това отношение посоченото дружество изтъква, от една страна, че тайните срещи са се осъществявали в Германия, което би трябвало да доведе до компетентност на германските юрисдикции, и от друга страна, че то никога не е имало преки договорни отношения с Tibor-Trans, поради което не е могло разумно да предвиди, че срещу него ще бъде предявен иск пред унгарските юрисдикции.
- 18 С определение от 19 април 2018 г. Győri Törvényszék (Общ съд на Дьор) приема, че не е компетентен да разгледа делото в главното производство, давайки предимство, като критерий за привързване за целите на прилагането на член 7, точка 2 от Регламент № 1215/2012, на мястото на настъпване на събитието, причинило вредата, тоест мястото на сключване на тайните споразумения.

- 19 Сезирана с жалба срещу това определение, запитващата юрисдикция има съмнения, предвид липсата на пряко договорно отношение между страните, относно приложимостта по аналогия към главното производство на съображенията от решение от 21 май 2015 г., CDC Hydrogen Peroxide (C-352/13, EU:C:2015:335). Освен това тя споделя съмненията, че посоченото решение би могло да доведе до установяването на широко правило за *forum actoris*, което би противоречало на преследваната с Регламент № 1215/2012 цел.
- 20 В акта за преюдициално запитване не се съдържат никакви данни, въз основа на които да се заключи, че в главното производство се спори, че мястото на настъпване на събитието, причинило твърдяната вреда, не може да обоснове международната компетентност на унгарските съдилища, тъй като никое от тайните споразумения, водещи до нарушение на член 101 ДФЕС, не е сключено в Унгария. Ето защо запитващата юрисдикция поставя въпроса дали компетентността на унгарските юрисдикции може все пак да се основава на мястото на настъпване на твърдяната вреда.
- 21 При тези обстоятелства Győri Ítéltábla (Апелативен съд на Дьор, Унгария) решава да спре производството по делото и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Трябва ли разпоредбата относно специалната компетентност, съдържаща се в член 7, точка 2 от Регламент [...] № 1215/2012 [...], да се тълкува в смисъл, че съдът на определена държава членка е компетентен като съд по „мястото, където е настъпило [...] вредоносното събитие“, ако

- в тази държава членка се намира седалището, основното място на икономическа дейност или центърът на имуществените интереси на ищеца [в главното производство], който твърди, че е претърпял вредата,
- претенциите на ищеца [в главното производство] само срещу един ответник (производител на товарни автомобили), установен в друга държава членка, се основават на нарушение, установено с решение на Европейската комисия съгласно член 101, параграф 1 от [ДФЕС] и изразяващо се в сключването на тайни споразумения за определяне на цени и увеличение на брутните цени в ЕИП, като това решение има и други адресати освен ответника [в главното производство],
- ищецът [в главното производство] е придобил само камиони, произведени от други участващи в картела предприятия,
- няма сведения някоя от срещите, които се приемат за ограничаващи конкуренцията, да е била проведена в държавата [членка] на сезирания съд,
- ищецът [в главното производство] по принцип е придобивал камионите — според него на изкривени цени — в държавата [членка] на сезирания съд и за целта е сключвал договори за лизинг без опция с действащи в тази държава предприятия, но съгласно неговите твърдения е преговарял пряко с дистрибуторите на автомобилите, а лизингодателят е добавял към уговорената от ищеца [в главното производство] цена собствен марж на печалбата и разходите по лизинга, като правото на собственост върху автомобилите е преминавало върху ищеца [в главното производство] при прекратяването на договора за лизинг, след като страните са изпълнили задълженията си по този договор?“.

По преюдициалния въпрос

- 22 С въпроса си запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 7, точка 2 от Регламент № 1215/2012 трябва да се тълкува в смисъл, че във връзка с иск за поправяне на вредите, причинени от нарушение на член 101 ДФЕС, изразяващо се по-специално в

сключването на тайни споразумения относно определянето на цени и увеличение на brutните цени за камиони, за „място, където е настъпило [...] вредоносното събитие“ може да се счита мястото, където пострадалото лице твърди, че е претърпяло тази вреда, дори искът да е насочен срещу участник в разглеждания картел, с когото това пострадало лице не е имало договорни отношения.

- 23 В самото начало трябва да се припомни, на първо място, че съгласно постоянната съдебна практика, тъй като Регламент № 1215/2012 отменя и заменя Регламент № 44/2001, на свой ред заменил Конвенцията от 27 септември 1968 г. относно компетентността и изпълнението на съдебните решения по граждански и търговски дела, изменена с последващите конвенции за присъединяването към нея на новите държави членки, направеното от Съда тълкуване на разпоредбите на последните правни актове важи и за Регламент № 1215/2012, когато тези разпоредби могат да се квалифицират като еквивалентни (вж. в този смисъл решения от 31 май 2018 г., *Nothartová*, C-306/17, EU:C:2018:360, т. 18, от 15 ноември 2018 г., *Kuhn*, C-308/17, EU:C:2018:911, т. 31, и от 28 февруари 2019 г., *Gradbeništvo Korana*, C-579/17, EU:C:2019:162, т. 45 и цитираната съдебна практика).
- 24 На второ място, следва да се отбележи, че иск за вреди, произтичащи от твърдени нарушения на конкурентното право на Съюза, какъвто е искът в главното производство, попада в обхвата на понятието „граждански и търговски дела“ по смисъла на член 1, параграф 1 от Регламент № 1215/2012 и поради това — в приложното поле на този регламент (вж. в този смисъл решение от 23 октомври 2014 г., *flyLAL-Lithuanian Airlines*, C-302/13, EU:C:2014:2319, т. 38).
- 25 На трето място, следва също да се припомни, че както Съдът нееднократно е посочвал в практиката си по член 7, точка 2 от Регламент № 1215/2012, понятието „място, където е настъпило [...] вредоносното събитие“ се отнася едновременно до мястото на настъпване на вредата и до мястото на настъпване на събитието, причинило тази вреда, поради което ищецът може по свой избор да предяви иск срещу ответника пред съда в едното или другото място (решения от 28 януари 2015 г., *Kolassa*, C-375/13, EU:C:2015:37, т. 45, от 16 юни 2016 г., *Universal Music International Holding*, C-12/15, EU:C:2016:449, т. 28, и от 5 юли 2018 г., *flyLAL-Lithuanian Airlines*, C-27/17, EU:C:2018:533, т. 28 и цитираната съдебна практика).
- 26 В разглеждания случай нищо в акта за преюдициално запитване не позволява да се заключи, че се спори, че мястото на настъпване на събитието, причинило твърдяната вреда, не може да обоснове международната компетентност на унгарските съдилища да разгледат делото в главното производство, тъй като никое от тайните споразумения, водещи до нарушение на член 101 ДФЕС, не е сключено в Унгария. Поставеният въпрос е свързан само с определянето на мястото на настъпване на твърдяната вреда, изразяваща се в по-високите разходи поради изкуствено повишената цена на камионите, до които се отнася разглежданият в главното производство картел.
- 27 Що се отнася до определянето на мястото на настъпване на такава вреда, следва да се отбележи, че то зависи от това дали става въпрос за първоначалната вреда, произтичаща пряко от вредоносното събитие, чието място на настъпване може да обоснове компетентността с оглед на член 7, точка 2 от Регламент № 1215/2012, или става въпрос за последващите неблагоприятни последици, които не биха могли да обосноват предоставянето на компетентност съгласно тази разпоредба (вж. в този смисъл решение от 5 юли 2018 г., *flyLAL-Lithuanian Airlines*, C-27/17, EU:C:2018:533, т. 31).
- 28 В това отношение Съдът е постановил, че понятието „мястото, където е настъпило [...] вредоносното събитие“ не може да се тълкува разширително, така че да обхване всяко място, на което могат да бъдат усетени неблагоприятните последици от събитие, което вече е причинило вреда, действително настъпила на друго място. Следователно Съдът е уточнил, че това понятие не може да бъде тълкувано като включващо мястото, където пострадалото лице

твърди, че е понесло имуществена вреда, до която е довела първоначална вреда, настъпила и понесена от него в друга държава (решение от 5 юли 2018 г., *flyLAL-Lithuanian Airlines*, C-27/17, EU:C:2018:533, т. 32 и цитираната съдебна практика).

- 29 Съдът също така е приел по отношение на член 5, точка 3 от Конвенцията от 27 септември 1968 г. относно компетентността и изпълнението на съдебните решения по граждански и търговски дела, изменена с последващите конвенции за присъединяването към нея на новите държави членки, чийто текст съответства на този на член 7, точка 2 от Регламент № 1215/2012, че вреда, която е само непряка последица от вредата, от която най-напред пряко са пострадали други лица и която е настъпила на място, различно от това, където непряко пострадалото лице е понесло впоследствие вреда, не би могла да обоснове съдебната компетентност съгласно тази разпоредба (вж. в този смисъл решение от 11 януари 1990 г., *Dumez France* и *Tracoba*, C-220/88, EU:C:1990:8, т. 14 и 22).
- 30 Както е видно от материалите по делото, с които разполага Съдът, и след преценка на фактите, която следва да се извърши от запитващата юрисдикция, твърдяната от *Tibor-Trans* вреда се изразява в по-високите разходи поради изкуствено повишената цена на камионите вследствие на тайните споразумения, съставляващи едно-единствено продължено нарушение на член 101 ДФЕС, което обхваща цялото ЕИП и продължава от 17 януари 1997 г. до 18 януари 2011 г. и в което участват петнадесет международни производители на камиони, сред които и *DAF Trucks*. От материалите по делото следва още, че *Tibor-Trans* не е закупувало камиони пряко от участниците в разглеждания картел, като камионите първоначално са били продавани на унгарски дистрибутори, при което съответното увеличение на цената се е отразявало на крайните потребители като *Tibor-Trans*.
- 31 Що се отнася до естеството на твърдяната вреда, следва да се отбележи, че тя не представлява само финансова последица от вредата, която би могла да бъде претърпяна от преките купувачи, като унгарските дистрибутори на автомобили и която би могла да се изразява в спад на продажбите поради увеличението на цените. Напротив, твърдяната в главното производство вреда се дължи главно на по-високите разходи заради изкуствено повишената цена и поради това е непосредствена последица от нарушението по член 101 ДФЕС, и следователно тя представлява пряка вреда, която по принцип би могла да обоснове компетентността на юрисдикциите на държавата членка, на чиято територия е настъпила.
- 32 Що се отнася до мястото на настъпване на такава вреда, от релевантното решение следва, че установеното нарушение на член 101 ДФЕС е обхващало цялото ЕИП. Следователно то е довело до нарушаване на конкуренцията в рамките на този пазар, част от който е и Унгария, считано от 1 май 2004 г.
- 33 Когато засегнатият от антиконкурентното поведение пазар се намира в държавата членка, на чиято територия се претендира, че е настъпила твърдяната вреда, следва да се приеме, че за целите на прилагането на член 7, точка 2 от Регламент № 1215/2012 мястото на настъпване на вредата се намира в тази държава членка (вж. в този смисъл решение от 5 юли 2018 г., *flyLAL-Lithuanian Airlines*, C-27/17, EU:C:2018:533, т. 40).
- 34 Това решение всъщност отговаря на целите за близост и предвидимост на правилата за компетентност, доколкото, от една страна, съдилищата на държавата членка, в която е засегнатият пазар, се намират в най-добра позиция за разглеждането на такива искове за обезщетения, и от друга страна, икономическият оператор, който има антиконкурентно поведение, основателно би могъл да очаква да бъде призован в съдилищата на мястото, където това поведение е нарушило правилата за здравословна конкуренция (вж. в този смисъл решение от 5 юли 2018 г., *flyLAL-Lithuanian Airlines*, C-27/17, EU:C:2018:533, т. 40).

- 35 Както Комисията посочва в писменото си становище и както е припомнено в точка 41 от решение от 5 юли 2018 г., *flyLAL-Lithuanian Airlines* (C-27/17, EU:C:2018:533), такова определяне на мястото на настъпване на вредата съответства и на изискванията за съгласуваност, предвидени в съображение 7 от Регламент (ЕО) № 864/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 година относно приложимото право към извъндоговорни задължения (Рим II) (ОВ L 199, 2007 г., стр. 40), доколкото в член 6, параграф 3, буква а) от този регламент в случай на иски за поправка на вреди, произтичащи от ограничаване на конкуренцията, приложимото право е това на държавата, чийто пазар е или е вероятно да бъде увреден.
- 36 Що се отнася до останалите посочени от запитващата юрисдикция специфични обстоятелства, свързани с факта, че Tibor-Trans е предявило иск само срещу едно от предприятията, участвали в разглежданото нарушение, от което то не е придобило камионите пряко, следва да се отбележи, както е направила Комисията, че едно-единствено продължено нарушение на конкурентното право води до солидарна отговорност на нарушителите. Ето защо обстоятелството, че Tibor-Trans е предявило иск само срещу един от нарушителите, от когото то не е закупило пряко съответните камиони, не може да постави под въпрос съображенията, съдържащи се в точки 31—33 от настоящото решение, що се отнася до правилото относно компетентността, предвидено в член 7, точка 2 от Регламент № 1215/2012.
- 37 С оглед на тези съображения на поставения въпрос следва да се отговори, че член 7, точка 2 от Регламент № 1215/2012 трябва да се тълкува в смисъл, че във връзка с иск за поправка на вредите, причинени от нарушение на член 101 ДФЕС, изразяващо се по-специално в сключването на тайни споразумения относно определянето на цени и увеличение на brutните цени за камиони, „място[то], където е настъпило [...] вредоносното събитие“ в случай като разглеждания в главното производство е мястото на пазара, засегнат от това нарушение (тоест мястото, където пазарните цени са били изкривени), където пострадалото лице твърди, че е претърпяло тази вреда, дори когато искът е насочен срещу участник в разглеждания картел, с когото това пострадало лице не е имало договорни отношения.

По съдебните разноски

- 38 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (шести състав) реши:

Член 7, точка 2 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела трябва да се тълкува в смисъл, че във връзка с иск за поправка на вредите, причинени от нарушение на член 101 ДФЕС, изразяващо се по-специално в сключването на тайни споразумения относно определянето на цени и увеличение на brutните цени за камиони, „място[то], където е настъпило [...] вредоносното събитие“ в случай като разглеждания в главното производство е мястото на пазара, засегнат от това нарушение (тоест мястото, където пазарните цени са били изкривени), където пострадалото лице твърди, че е претърпяло тази вреда, дори когато искът е насочен срещу участник в разглеждания картел, с когото това пострадало лице не е имало договорни отношения.

Подписи